



UNIVERSITÄTS-  
BIBLIOTHEK  
PADERBORN

## Universitätsbibliothek Paderborn

### Pastorale Missionariorvm

Verjuys, Jean-Baptiste

Antverpiæ, 1682

13. An Catholici emere possint bona fidelium injusto bello ab hæreticis  
capta.

**urn:nbn:de:hbz:466:1-41565**

fiæ, timendo quod nisi ipse prætenderet, etiam pretio oblato, conferretur indigno: Et quia unusquisque se præ aliis dignum existimat, passim Simonia per hoc palliaretur.

Resp. Hoc non sequi; in partibus enim Catholicorum Ecclesia sic non vexatur, ipsa enim potest remedium adhibere non admit- tendo indignos, sed repellendo, maxime cum Patronus non proprie conferat, sed solum præ- sentet, & vera collatio fiat ab Ecclesiâ.

## ARTICULUS XIII.

*An Catholici emere possint bona fidelium  
injusto bello ab hæreticis capta.*

**P**ro resolutione hujus dubii adducit Pey- rinus tom. 3. Privil. in addit. c. 4. num. 30. & 31. Aliqua decreta S. Congreg. uni- vers. Inquisit. data ad instantiam R. P. Fran- cisci Longobardi Ord. Minimorum, Missio- narii Tuneti in Africâ, ratione quorundam casuum ab ipso propositorum; quorum quin- tus erat: utrum Christiani Tuneti & in illis locis commorantes, possint emere à Piratis in- fidelibus bona à fidelibus rapta, & venum ex- posita, vel eadem dono accipere, ut in suos usus expendant.

2. Utrum



## DE HÆRETICIS. 185

2. Utrum mercatores illorum bonorum peccent & teneantur ad restitutionem, non solum ratione rei acceptæ, sed ratione injustæ acceptionis, tanquam rapientium receptatores, & consequenter teneantur in solidum ad restitutionem, non solum mercium emptarum, sed omnium præterea damnorum Christianis illatorum.

Decretum autem fuit ad 1. casum: *Bona Christianorum à Piratis capta, posse fideles absque noxâ mortali, & onere restitutionis, emptione, donatione, venditione aut alio quocumque legitimo titulo sibi accipere, ac in proprios usus convertere, non obstante quod sint in bello injusto capta.*

Ad 2. autem casum sic fuit responsum: *non teneri talem mercatorem aut eumentem ad restitutionem bonorum raptorum per Piratas &c. Quæ resolutiones approbatæ fuerunt ab Urbano VIII. anno 1630. in congregatione habitâ coram ipso 25. Julii. Merito tamen aliqui in Congregatione addebant; requiri animum restituendi sic empta, recepto pretio dato, si Dominus rerum emptarum compareret.*

Prob. Etiam ratione: quia supponendum est, quòd non sit voluntas Dominorum talium bonorum, ut soli infideles illis bonis fruantur sine ullo fructu suo; ac proinde credendū est quòd supposito quod illis carere debeant, malint quòd cedant in commodū fidelium, quam infide-



fideliū. Imo per hoc quòd fideles sic ementes obligantur restituere suo Domino si compareat, aliquod bonum ipsis sperandum est, quod sperari non posset ab infidelibus eadem bona ementibus.

Sic etiam resolvit Lessius ubi supra in opere posthumo V. *Beneficium* casu 6. n. 14. ubi etiam dicit non licere Catholicis aliter emere bona Ecclesiarum, vel Monasteriorum ab hæreticis occupata seu confiscata, nisi cum animo restituendi ea suo tempore legitimis Dominis, cum omnibus emolumentis & fructibus: omne enim quod vero Domino est iniuste ablatum, restitutioni obnoxium est.

Nec refert quòd si Catholici illa non emerent, hæretici emerent aut retinerent & fructus acciperent; Quia etiam ipsi ad restitutionem tenerentur. Consultit tamen ibi Lessius, quoad bona Ecclesiastica in Provinciis confœderatis, ut Catholici illa possidentes agant cum superioribus sive Capitulorum, sive Ordinum, sive quomodocumque dominium prætendentium, & cum illis conveniant, v.g. si sint domus seu conventus, seu proventus aliquus Religionis, agatur cum Generali eorum, si alii superiores immediati non sint.

Nihilominus tamen probabiliter iudicatur si ne tali nova conventionem, seu contractum, possint Catholicos bonâ fide possidentes monasteria, domos, templa vel similia bona immobilia, illa tantisper pacificè sibi retinere, quam-

diu à pro  
nec inte  
quam so  
quippe  
lem volu

perioru  
Pontific  
quorum  
tur à Ca  
tantò tu

Quod  
positis  
cia destr  
tionem  
derant,

Supre  
ut sunt  
similia.

Resp  
to tam  
sint) E  
aliqua  
ignoret

cui Eccl  
mino si  
opusc. t  
rat casu

facroru  
aut Ecc  
v. g. qu  
sterii in

dia



diu à propriis Dominis occupari non possunt; nec interea obligantur ad interesse, aut quidquam solvendum pro fructibus. Judicandum quippe est hanc esse implicitam & rationabilem voluntatem Generalium, aut aliorum superiorum Dominorum, aut saltem Summi Pontificis, ut illa bona tamdiu quàm ab ipsis quorum sunt, possideri non possunt, possideantur à Catholicis, & ab ipsis conserventur, ut tantò tutius suo tempore Ecclesie restituantur. Quod etiam videtur magis conforme supra-positis decretis. Non poterunt tamen ædificia destruere; quia hoc non deserviret ad intentionem Dominorum, qui illa conservari desiderant, nisi aliter conservari non possint.

Superest aliquid dicere de bonis mobilibus; ut sunt calices, & alia ornamenta altarium, & similia.

Resp. Illa statim restituenda esse (recepto tamen pretio dato si bonâ fide empta sint) Ecclesie seu Monasterio proprio, si aliqua ipsius communitas supersit. Si autem ignoretur cujus fuerint, sufficit restituere alicui Ecclesie, cum conditione dandi vero Domino si inveniatur. Sic resolvit Cajet. tom. 1. opusc. tract. 31. resp. 17. ubi expressè posuerat casum de emptione calicum, & hujusmodi sacrorum vasorum, quorum certus Dominus, aut Ecclesia ignoratur, nisi fortè in communi. v. g. quòd sit alicujus Ecclesie, seu monasterii in Hungaria, Belgio, &c. & respondet:

Quòd



Quòd in tali casu, illa vasa sacra & ornamenta restituenda sint Ecclesiæ Christi si ignoretur propria, videlicet alicui alteri ejusdem ordinis, si nec ordo cognoscatur, alicui Ecclesiæ quæalicumque, dummodo Catholica sit, Bonam autem Religionem Religiosorum dum proprium monasterium non subsistit, danda sunt Missionariis ejusdem Ordinis si in illis partibus inveniantur, aut si non sint, proximiori conventui, aut cui ipsorum Provincialis tradi ordinaverit.

Dixi supra, quòd non sint restituendi omnes fructus: quod non intelligitur nisi de Catholicis, aut aliis qui bonâ fide inceperunt possidere, aut bonâ intentione in utilitatem verorum Dominorum. Hæretici autem, & malâ fide illam possessionem accipientes, omnimodam debent facere restitutionem.

---

## ARTICULUS XIV.

*An liceat cum Hæreticis publicè disputare.*

**S.** Thom. 2. 2. q. 10. a. 7. de hac quæstione expressè agit. Et conformiter ad ejus doctrinam distinguenda sunt duo quæ consideranda sunt in disputationibus de materia fidei. Unum ex parte disputantis, & alterum ex parte audientis.